

Mocht alsnog een nieuwe oplaag van den catalogus noodig blijken, dan zullen de genoemde aanwinsten achteraan onder een hoofd *addenda* bijgedrukt worden.

Leiden, 2 Januari 1919.

J. E. KROON.

HOOFDBESTUURSLEDEN MET RAADGEVENDE STEM.

In het *Tijdschrift* van 28 December 1918 lezen wij in het verslag van de laatste buitengewone algémeene vergadering, dat de hoofdbestuurder-secretaris verklaarde op grond van de geldelijke banden, waardoor hij aan de Maatschappij gehecht is, het lidmaatschap van het hoofdbestuur niet te kunnen neerleggen, hoewel hij het gevoelen der overige leden van het hoofdbestuur volledig deelde. Het is duidelijk, dat deze stand van zaken in de voornaamste plaats niet aangenaam is voor den secretaris, doch ook voor de Maatschappij is deze toestand niet zonder bezwaren. Immers, er komt nu in het nieuwe hoofdbestuur een lid, dat in een zeer belangrijk vraagstuk een meening huldigt, die lijnrecht staat tegenover die van de algémeene vergadering.

Het wil mij voorkomen, dat in de toekomst soortgelijke moeilijkheden te ondervangen zouden zijn, door bij de eerstvolgende reglementswijziging te bepalen, dat bezoldigde bestuurders slechts een adviseerende stem hebben. Op deze wijze wordt ondervangen, dat een votum der algémeene vergadering ook op hun aanblijven of aftreden invloed heeft. Nieuw is dit denkbeeld geenszins. Alle grootere vakvereenigingen hebben behoefte gevoeld aan één of meer voortdurend blijvende en dus noodzakelijk bezoldigde leiders voor belangrijke bestuursfuncties, doch ook alle hebben ingezien, dat de eenige weg, om conflicten als bovengenoemd te vermijden, was, hun slechts een raadgevende stem te geven.

Amsterdam, 3 Januari 1919.

S. M. KROPVELD.

ONZE MAATSCHAPPIJ.

Op bldz. 116 van dit *Tijdschrift* schrijft de heer DEELEN: „De strijd is beëindigd, de voorstellen der C. V. zijn aangenomen, behalve een der strijdpunten, de permanente vertegenwoordiging in het hoofdbestuur. De C. V. heeft zich daarbij neergelegd; had zij dit belangrijke punt tijdens het overleg met het hoofdbestuur prijsgegeven, dan ware wellicht alles in overeenstemming geregeld”.... „en ware de schijn vermeden, dat men met opzet de zaken zoover heeft laten komen om dit hoofdbestuur er uit te werken”....

Tegen deze voorstelling van zaken, die met de waarheid volkomen in strijd is, wil ik opkomen. Naar aanleiding van een voorstel, door den heer HAMAKER bij het hoofdbestuur ingediend, dat trachtte alsnog overeenstemming tusschen hoofdbestuur en C. V. te bereiken, en naar aanleiding van een uiting van den heer RIBBIUS werd door mij gezegd (Zie notulen vergadering van het hoofdbestuur van 12 October 1918, bldz. 8): „Met genoegen heeft spreker van den heer RIBBIUS gehoord, dat deze tot het doen van concessies bereid is. Diens verzet gold eigenlijk nog maar alleen het permanente lidmaatschap van het hoofdbestuur voor de vertegenwoordigers der specialisten. Spreker gelooft, dat de specialisten niet ongeneigd zullen zijn hunnerzijds een tegemoetkomende houding aan te nemen”.... „Doch spreker staat niet op het permanente lidmaatschap voor de vertegenwoordigers der specialisten; maar hij kan zich ook niet vereenigen met het voorstel, om, naast de wisselende vertegenwoordigers der specialisten, een permanent bestuur van de C. O. in het hoofdbestuur te plaatsen”.

Naar aanleiding van deze mededeeling en van de gehouden discussies zeide de heer HAMAKER: „De heer HAMAKER (bldz. 17 derzelfde notulen) zou eerst in stemming gebracht wenschen te zien de vraag, of het hoofdbestuur, gehoord de discussies en overwegende de tegemoetkomende houding, waartoe de C. V. zich bereid heeft getoond, de overtuiging heeft, dat beide partijen niet tot elkander zijn te brengen. Spreker heeft het gevoel gekregen, dat de onmogelijkheid om tot één voorstel te komen niet meer zoo groot is”. Na eenige discussie werd dit voorstel niet in stemming gebracht, doch wel het volgende: „Zal het hoofdbestuur handhaven zijn in de vorige vergadering genomen besluit om de twee voorstellen naast elkander aan de algémeene ver-